

УДК: 351.74:005.922

DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.83.2.9>

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УМОВАХ ДІЇ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ: МОЖЛИВОСТІ ТА НЕОБХІДНІСТЬ КООРДИНАЦІЙНИХ ДІЙ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ПІД ЧАС ОТРИМАННЯ ІНФОРМАЦІЇ НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ ТА ПІДКОНТРОЛЬНИХ УКРАЇНСЬКИХ ТЕРИТОРІЯХ

Тінін Д.Г.,
*майор поліції, старший викладач кафедри ТСП
Дніпровський державний університет внутрішніх справ
ORCID: 0000-0002-8593-1706
e-mail: dimatidnepr13@gmail.com*

Тінін Д.Г. Інформаційно-аналітичне забезпечення поліцейських в умовах дії правового режиму воєнного стану: можливості та необхідність координаційних дій поліцейських під час отримання інформації на тимчасово окупованих та підконтрольних українських територіях.

Після повномасштабного військового вторгнення країни-окупанта національна безпека України потребувала кардинальних та термінових дій як на полі бою, так й забезпечення безпеки всередині держави.

Пошук альтернативних і більш дієвих способів отримання та передачі інформації в секторі оборони та безпеки являється важливим питанням для досягнення миру в нашій державі. Сучасний стан відсічі військової агресії спонукає українське суспільство до форматування інформаційного та аналітичного забезпечення на нові колії та швидкого навчання персоналу.

Новелою спротиву в сучасній війні стало виявлення колаборантів та посібників країни-агресора на тимчасово окупованих територіях серед сучасних українців. Вказане явище не створює позитивної динаміки у вигнанні окупанта з української землі, що обумовлено зрадою, посібництвом та необхідністю боротьби з такими елементами. Сучасна війна акцентує увагу на необхідності знешкодження ворога не тільки на полі бою, але й в середині нашої держави. В даному аспекті вагомим внеском буде отримання та передача інформації в секторі оборони та безпеки на досягнення позитивного результату.

Розвиток подій без відповідного озброєння обумовлює прийняття рішень та втілення їх у життя в спосіб, що не відповідає традиційній військовій тактиці. Вміле оброблення отриманої інформації може призвести до зміни обстановки на полі бою в найкоротші строки. Застосування традиційної партизанської війни в сучасних умовах потрібно прилаштовувати до військових рейок та новітніх технологій. Однак, вказаний аспект обумовлений відсутністю можливостей та необхідного забезпечення для виконання поставлених оперативно-службових та службово-бойових завдань.

В таких умовах важливим питанням постає набуття навичок у відповідних галузях до настання критичних та/або надзвичайних ситуацій. Адже, професійна спрямованість передбачає розуміння і внутрішнє сприйняття цілей і завдань професійної діяльності. Зміни, котрі відбуваються у змісті професійної спрямованості, знаходять своє відображення в тому, що зміцнюють мотиви, котрі пов'язані з професійною діяльністю, викликають поклик до прагнення у добросовісному виконанні власних службових обов'язків, бажанні показати себе в якості кваліфікованого фахівця та досягати успіхів не тільки в роботі, але й на полі бою з ворогом.

Ключові слова: інформаційно-аналітичне забезпечення, мережево-центричний принцип, національна безпека, сили безпеки та оборони, аналітична розвідка, аналіз.

Tinin D. Information and analytical provision of the police in the conditions of the legal regime of martial state: possibilities and need for coordinated actions of the police when receiving information on the temporarily occupied and under control ukrainian territories.

After the full-scale military invasion of the occupying country, the national security of Ukraine required drastic and urgent actions both on the battlefield and to ensure security within the state.

The search for alternative and more effective ways of obtaining and transmitting information in the defense and security sector is an important issue for achieving peace in our country. The current state of repelling military aggression prompts Ukrainian society to format information and analytical support on new tracks and rapid training of personnel.

The discovery of collaborators and aids of the aggressor country in the temporarily occupied territories among modern Ukrainians became a new resistance in the modern war. This phenomenon does not create a positive dynamic in expelling the occupier from Ukrainian land, which is due to betrayal, assistance and the need to fight against such elements. Modern war emphasizes the need to neutralize the enemy not only on the battlefield, but also in the middle of our country. In this aspect, receiving and transmitting information in the defense and security sector will make a significant contribution to achieving a positive result.

The development of events without the appropriate armament conditions decision-making and their implementation in a way that does not correspond to traditional military tactics. Skillful processing of the received information can lead to a change in the situation on the battlefield in the shortest possible time. The use of traditional guerrilla warfare in modern conditions must be adapted to military practices and the latest technologies. However, this aspect is due to the lack of opportunities and the necessary support for the implementation of the assigned operational and service-combat tasks.

In such conditions, the acquisition of skills in relevant fields before the onset of critical and/or emergency situations becomes an important issue. After all, professional orientation involves understanding and internal perception of the goals and tasks of professional activity. The changes taking place in the content of professional orientation are reflected in the fact that they strengthen the motives related to professional activity, call for a desire to conscientiously perform one's official duties, the desire to show oneself as a qualified specialist and achieve success not only at work, but also on the battlefield with the enemy.

Key words: information and analytical support, network-centric principle, national security, security and defense forces, analytical intelligence, analysis.

Постановка проблеми. Після повномасштабного вторгнення загарбників на територію України сили сектору безпеки та оборони нашої держави були вимушені вживати дієвих та швидких заходів для стримання та відсічі ворожих сил. Проблема виникла в недостатньому забезпеченні, а також у недієвості застарілих методів отримання, обробки та передачі інформації. Вказані обставини обумовили застосування новітніх технологій. Але, не тільки зарубіжних технологій, а й спонукало українське суспільство до розробки власних методологій роботи з інформацією для досягнення позитивних результатів як на полі бою, так й всередині держави.

Розповсюдженою практикою стало задіявання до складу Збройних сил України працівників правоохоронних органів, які за своїми морально-діловими, фізичними та іншими якостями можуть виконувати оперативно-службові та службово-бойові завдання. Однак, практика вказала на прорахунки відсутності навичок у військовій тактиці для використання таких зведених загонів у бойових умовах. Результатом цього постало питання необхідності навчання, а також набуття знань для отримання, аналізу та обробки інформації в інший спосіб без відповідного забезпечення.

Така сама проблема виникла при узгодженні обробки інформації та виконанні завдань партизанським рухом на тимчасово окупованих територіях. Отже, на сьогоднішній день наукове вивчення вказаних питань являється недостатнім, що призводить до необхідності проведення додаткових досліджень у вказаному напрямку.

Теоретичною основою вивчення проблематики забезпечення національної безпеки України силами сектору оборони та безпеки є публікації провідних науковців та дослідників, серед яких: Комісаров О., Бахчев К., Покайчук В., Гурковський М., Чернишенко С., Оверченко Ю., Мовчан О., Герман О., Поливанюк В., Тимофєєв В., Матняк В., Кіреєва О., Гунько К., Завістовський О., Ніколаєв О., Махлай О. та ін.

Метою даної статті є розгляд актуальних проблем та викликів, які виникають у зв'язку з необхідністю отримання та обробки інформації в умовах дії правового режиму воєнного стану в Україні, а також визначення можливих шляхів їх вирішення. Важливим елементом є аналіз існуючих підходів та надання рекомендацій для покращення системи підготовки та реагування на надзвичайні та критичні ситуації.

Вклад основного матеріалу. З 2014 року Україна захищає свій суверенітет, національну ідентичність, безпеку та територіальну цілісність. 24 лютого 2022 року розпочався новий етап конфлікту з рф. Активізація бойових дій породжує багато практично значущих питань як щодо здійснення державного захисту, так і щодо забезпечення прав громадян, свободи військовослужбовців, організації військової служби, надання необхідної допомоги [1, с. 433].

Умови сьогодення вказують на необхідність зміни системного підходу до вирішення службово-бойових та оперативно-службових завдань на українських територіях, які наближені або на яких ведуться бойові дії. Особливо це стосується захисту українського населення на тимчасово окупованих територіях, де захист прав та свобод українців правоохоронними органами унеможливлений та не має повноцінного комплексного правового інструментарію.

У зв'язку з перевагою в чисельності живої сили та бойової техніки війська країни-агресора на початку вторгнення мали можливість досить швидко просуватися по території України. Як показав час, на початку вторгнення велика частина територій була окупована, державні та правоохоронні органи вимушені були провести евакуацію до підконтрольної території не тільки людей, але й майна та документації. Однак в умовах обстрілів та бомбардувань вдалось провести не всі заходи з евакуації та деяка кількість особового складу через певні причини вимушена була залишитись [2, с. 205].

За таких умов правоохоронці опинились в ситуації відсутності інформаційно-аналітичного забезпечення для виконання властивих їм повноважень та застосування правових норм щодо виявлення та припинення протиправної діяльності суб'єктів.

Погоджуємось з думкою науковця Оверченко Ю.А., що запровадження в управління Збройними Силами України мережево-центричного принципу дозволило активно застосовувати сучасні інформаційно-аналітичні системи у протидії загрозам, у тому числі й терористичним, що значно підвищило ефективність українського війська. Результативність бойових дій, а також успіхи української армії у протистоянні з численнішим та краще озброєним ворогом вказує на беззаперечну перевагу сучасного підходу до збору, обробки та використання інформації, перед застарілими радянськими принципами управління армією, які до цього часу використовує агресор [3, с. 205].

Однак, вказана думка була розглянута щодо запровадження такого принципу в управлінні Збройними Силами України. Аспект залучення поліцейських до здійснення бойових завдань не викликає сумнівів в сучасній війні. Такі прецеденти ми спостерігаємо досить часто.

Яскраво виражений приклад перебування поліцейського в якості «комбатанта» на тимчасово окупованій території можемо спостерігати під час захисту м. Маріуполя, а саме оборони заводу «Азовсталь» силами полку «Азов», бійцями 36-ї окремої бригади морської піхоти, примкненими до них невеликою кількістю патрульних поліцейських разом з їхнім очільником М. Вершиніним [4]. Згідно з джерелом на момент початку бойових дій в м. Маріуполь та на його околицях перебувало декілька українських військових підрозділів. Ключову роль в обороні відіграють військовослужбовці полку «Азов», 36-ї окремої бригади морської піхоти, а також декілька інших підрозділів та батальйонів у складі ЗСУ. Також повідомляється, що відома інформація про участь в бойових діях за місто підрозділів поліції України, а також служби безпеки України [2, с. 206].

Основою мережево-центричної війни являється ведення війни, орієнтованої на досягнення інформаційної переваги за допомогою об'єднання військових об'єктів в інформаційну мережу.

Необхідно погодитись з думкою Чернишенка С., що мережа дозволяє географічно розосередити сили, що відносяться до різних видів і родів військ, об'єднати в єдиному задумі операції і за рахунок інформаційної переваги використовувати їх з більшою ефективністю шляхом забезпечення єдності поглядів командуючих (командирів) різнорідних військ (сил) по змісту, ролі і місцю взаємодії в операції, а також самосинхронізації своїх дій в інтересах досягнення спільної мети операції [5, с. 82].

У концептуально-теоретичному плані А. Себровскі та Дж. Гарстка представили модель «мережево-центричної війни» як систему, що складається з трьох решіток-підсистем: інформаційної, сенсорної (розвідувальної) і бойової. Основою цієї системи складає інформаційна решітка, на яку

накладаються взаємно пересічні сенсорна і бойова решітки. Інформаційні решітка – підсистема пронизує собою всю систему в повному обсязі. Елементами сенсорної підсистеми є «сенсори» (засоби розвідки), а елементами бойової решітки – «стрілки» (засоби ураження). Ці дві групи об'єднуються воедино органами управління та командування [5, с. 82].

Ці технології також дозволяють одночасно з'єднатися з іншими командирами і передати їм по цій спеціальній захищеній мережі важливу інформацію, наприклад, координати блокпосту. Якщо раніше щоб передати щось треба було або бігти, або бійця посилати, малювати на карті паперовій та показувати, то зараз це все можна робити он-лайн й одночасно. Навіть якщо противник блокує зв'язок, все одно є можливість передавати дані через захищені канали [6].

В умовах перебування поліцейського на тимчасово окупованих територіях поліцейський-комбатант може зайняти будь-яку з цих трьох решіток. Адже, в такому випадку поліцейський може бути джерелом інформації, розвідником, корегувальником та стрільком. Залишається лише питання його забезпечення, особливо це стосується засобів комунікації.

Введення мережево-центричної системи бою в Україні стосується усіх Збройних сил, але переважно ці технології вводяться в зоні ООС. Проте росія теж переходить на ці технології, тому тут все залежить від можливостей і фінансових асигнувань. Результатом цього на полі бою буде перевага та ініціатива.

В період дії правового режиму воєнного стану в Україні не менш важливою проблемою є боротьба з інформаційною війною. Розповсюдження фейків сприяє підризу авторитету держави та єдності населення. Величезною проблемою для законодавства нашої держави є припинення розповсюдження пропаганди на тимчасово окупованих територіях та створення з цими територіями стабільного зв'язку [7, с. 201]. На сьогодні це одна з найбільших проблем, яка потребує швидкого дослідження та вирішення. Також, можна посилити та змінити критерії кримінальної відповідальності за дезінформацію та ввести в кримінальне законодавство термін фейк, що в останній час набув широкого використання [8, с. 127].

Досить цікавою розробкою стала система Delta, яка забезпечує об'ємне розуміння простору бою в режимі реального часу, інтегрує інформацію про противника від різноманітних сенсорів та джерел (у тому числі й розвіддані) на цифровій мапі, не потребує додаткових налаштувань і може працювати на будь-якому пристрої — ноутбучі, планшеті або в мобільному телефоні. Достатньо мати Інтернет, авторизуватися й користуватися цифровою мапою. Система збирає дані з десятків джерел – це розвідки безпілотників, знімки супутників, радіоперехоплення тощо [9].

Delta – це національна військова система ситуаційної обізнаності, що розроблена ГО «Аеророзвідка» та Центром інновацій та розвитку оборонних технологій Міноборони [10]. У 2023 році представники Центру інновацій Міністерства оборони України успішно виступили на щорічних навчаннях НАТО CWIX 2023. На навчаннях система Delta довела спроможність обмінюватися даними за протоколом Link 16, що використовується у країнах НАТО. Такий рівень інтеграції потенційно дозволить Україні використовувати дані з платформ і систем, наданих державами НАТО, наприклад літаків F-16. Система Delta тестується на навчаннях НАТО з 2018 року. Цього року систему вперше тестували на взаємосумісність з іншими системами одразу за 12-ма з 19-ти можливих напрямків. Під час російського вторгнення в Україну систему почали активно застосовувати під час оборони Києва, знищення крейсера Москва, звільнення острова Зміїний, Слобожанського контрнаступу та інших операцій.

В цей же час, потрібно зауважити, що вказана розробка являється новітньою. Це означає, що в більшій мірі поліцейські не мають навичок користувача та не зможе відразу забезпечити повноцінну передачу інформації в потрібному вигляді для роботи в бойових умовах. Однак, в черговий раз приходимо до висновку, що навчання користування новітніми технологіями в сучасному ви- мірі займає дуже вагомий аспект.

Однак, перебуваючи на тимчасово окупованій території за відсутності відповідних засобів комунікації поліцейські опиняються в умовах, за яких вимушено повинні виконувати свої повноваження виключно в рамках документування протиправних діянь та припинення правопорушення.

В даному аспекті ефективність та результативність роботи поліції можна й потрібно постійно вдосконалювати. Особлива увага повинна бути приділена питанням, пов'язаним з роботою поліції на деокупованих територіях, зокрема їх взаємодії з громадою. Співпраця та партнерство є ключовими принципами поліцейської діяльності, які реалізуються через відповідні форми і методи роботи поліцейських, а також комунікацію з муніципальною владою та населенням терито-

ріальних громад. Встановлення активної співпраці з населенням на деокупованих територіях має велике значення як для надання необхідної підтримки та допомоги мешканцям, так і для отримання важливої інформації, яка сприятиме проведенню стабілізаційних заходів, наприклад, виявленню колаборантів, посібників держави-агресора, зброї, вибухових речовин та інших небезпечних предметів. Проте варто зауважити, що робота поліції на деокупованих територіях в основному обмежується комунікацією з окремими громадянами, які постійно проживають або опинилися на цих територіях з різних причин [11, с. 140].

В своєму дослідженні Гунько К. зазначає, що до відкритих джерел належать усі ЗМІ інформації, різноманітні офіційні звіти, повідомлення, відкриті статистичні дані, протоколи та інші дані, що не мають обмежень щодо поширення та використання. Те, що іншим здається безглузким повідомленням, може мати вагомий зміст для поліцейських. До речі, інформація корисна тільки тоді коли вона може бути використана, легалізована, і це залежить від її повноти, конкретності, своєчасності. Поліцейський повинен чітко розрізняти факти, думки та інформацію: факти – точні, конкретні дані; думки – особисті судження, передбачення, оцінки, прогнози; інформація – аналітично оброблені дані, які витікають із фактів та їх оцінок [12, с. 225].

Аналогічно потрібно погодитись з думкою Мовчана О., який зазначає, що аналітична розвідка – поняття збірне як у прикладному, так і в лінгвістичному розумінні. У перекладі з грецької слово «аналіз» (analysis) означає розкладання, розчленування. Термін «аналітичний» означає «містить аналіз, детальний розбір чого-небудь», служить для аналізу. Аналіз може бути предметним або логічним, уявним. Термін «розвідка» тлумачиться як дія з метою дізнатися шляхом розпитування або спостереження про кого-, що-небудь [13, с. 444].

В цей же час погоджуємось з думкою Оверченко Ю.А. щодо ефективності та необхідності використання оперативних підрозділів в контрольованому прикордонному районі під час взаємодії з суб'єктами, які викриваються в злочинних намірах в сфері охорони державного кордону, або залучаються до конфіденційного співробітництва з метою виявлення таких намірів. У разі підтвердження злочинних зв'язків між об'єктами оперативної уваги правоохоронці отримують можливість викриття нових обставин, отримання додаткових даних стосовно наявного об'єкта оперативної уваги з подальшою перекваліфікацією його злочинної діяльності та, як наслідок, повного викриття злочинної схеми та її фігурантів [14, с. 296]. Однак, даний аспект можливий в більшій частині на підконтрольній українській владі території, особливо в буферній зоні та/або лінії розмежування. Якщо брати до уваги тимчасово окуповану територію, то в цьому випадку можливості оперативних підрозділів та звичайних поліцейських обмежені, проведення будь-яких інших заходів унеможливлено технічним та процесуальним аспектом, якщо ми кажемо про законність проведення таких заходів.

У зв'язку з викладеним потрібно зауважити, що сучасні проблеми правоохоронної системи в умовах дії правового режиму воєнного стану виникли через відсутність достатньої підготовки до можливого розвороту таких подій на території нашої держави. Через вказані недоліки виникає необхідність швидкого пошуку альтернативних варіантів вирішення вказаних проблем. Забезпечити наповнення системи інформаційного та аналітичного простору для правоохоронців в умовах перебування на тимчасово окупованих територіях створює багато труднощів та перешкод.

В даному аспекті погоджуємось з думкою Покайчука В.Я. [15, с. 296; 16, с. 220], який в своїй науковій роботі зазначає, що проблематика забезпечення національної безпеки належить до найважливіших, найскладніших багатоаспектних та інтегральних явищ суспільного і політичного життя. Теорія національної безпеки – це метанаука, яка поєднує прикладні аспекти соціальних, військових, гуманітарних, технічних, психологічних, біологічних та інших наук з метою дослідження сутності, змісту, методів, форм і засобів забезпечення безпеки особистості та соціальних спільнот різних рівнів. Тому під час вивчення національної безпеки використовують чимало категорій, зокрема такі як: безпека, національна безпека, національні інтереси, об'єкти національної безпеки, суб'єкти національної безпеки, чинники забезпечення безпеки, загрози, небезпека, система забезпечення національної безпеки, принципи національної безпеки, функції національної безпеки тощо.

Висновок. Враховуючи вищевказані обставини приходимо до висновку, що в умовах ведення гібридної війни на території України виникає низка невирішених проблемних питань для українського суспільства. Досягнення позитивних результатів у створенні інформаційно-аналітичного простору для сил сектору оборони та безпеки забезпечить пошук оптимальних рішень для виконання оперативно-службових та службово-бойових завдань. Це стосується як боротьби з агресором на полі бою, так й боротьби з ворогом всередині держави.

Застосування сучасних технологій в умовах ведення війни потребує відповідного фінансового забезпечення. Результатом цього на полі бою буде перевага та ініціатива.

У контексті війни поліцейські виконують важливі завдання, такі як забезпечення діяльності блокпостів, перевірка транспорту, евакуація населення, боротьба з мародерством, а також безпосередньо приймають участь в бойових зіткненнях на полі бою з ворогом. Важливо відзначити, що поліцейські виявляють готовність і навички працювати в умовах дії правового режиму воєнного стану на різних напрямках та виконувати важливі гуманітарні функції. Однак, потрібно врахувати обставину необхідної підготовки злагодженої роботи зведених підрозділів.

Навіть за умови перебування на тимчасово окупованих територіях та не набувши статусу «Комбатанта», поліцейські мають можливість отримувати та здійснювати обробку інформації дистанційно, що може призводити до ефективності такої підривної діяльності в тилу ворога. Вкрай важливим залишається питання комунікації та відповідного забезпечення.

Сучасна проблематика забезпечення національної безпеки належить до найважливіших, найскладніших багатоаспектних та інтегральних явищ суспільного і політичного життя. Тому під час вивчення національної безпеки використовують чимало категорій, зокрема такі як: безпека, національна безпека, національні інтереси, об'єкти національної безпеки, суб'єкти національної безпеки, чинники забезпечення безпеки, загрози, небезпека, система забезпечення національної безпеки, принципи національної безпеки, функції національної безпеки тощо.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Тінін Д.Г. Гендерна рівність у воєнний час: як війна змінює роль жінок у суспільстві. *Науковий вісник Ужгородського університету: серія: Право*. 2023. Т. 2. Вип. 80. С. 432–437. Бібліогр.: с. 436–437 (15 назв). URL: <http://visnyk-pravo.uzhnu.edu.ua/article/view/297110/290044>. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2023.80.2.69>.
2. Тінін Д. Статус українського поліцейського в умовах воєнного стану у випадку невиконання наказу про вихід з оточення або окупації (теоретичний аспект). *Правовий часопис Донбасу*. Випуск № 4(81) 2022. Частина 1. Донецький державний університет внутрішніх справ, 2022. 214 с. с. 204–208. DOI <https://doi.org/10.32782/2523-4269-2022-81-4-1-204-208>. <https://jld.dnuvs.ukr.education/wp-content/uploads/2023/03/38.pdf>.
3. Оверченко Ю. Вплив рівня інформаційно-аналітичного забезпечення оперативно-розшукової діяльності на ефективність антитерористичних заходів. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2022. № 4. С. 344–349. DOI: <https://doi.org/10.31733/2078-3566-2022-4-344-349>.
4. Гаюк Ю. Обличчя Азовсталі: якими є звільнені з полону захисники Маріуполя поза війною. Офіційний сайт РБК-Україна. 22.09.2022. URL: <https://www.rbc.ua/rus/stylar/voni-vdoma-kogo-azovstv-zvilnili-rosiyskogo-1663838307.html>.
5. Чернишенко С. (2015) Концепція мережево-центричної війни: теорія та історія. ISSN 2336-5439. *European Political and Law Discourse*, Volume 2 Issue 6. 2015. URL: <https://eppd13.cz/wp-content/uploads/2015/2015-2-6/15.pdf>.
6. Мережево-центричні військові дії: майбутнє української армії. 30.11.2018. ТСН. Офіційна сторінка. URL: https://tsn.ua/blogi/themes/o_voine/merezhevo-centrichna-viyna-maybutnyue-ukrayinskoyi-armiyi-1258350.html.
7. Джафаров Р.З., & Тінін Д.Г. (2022) Боротьба з інформаційною війною в період воєнного стану. Протидія корупції: правове регулювання і практичний досвід : тези доп. Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Вінниця, 28 жовт. 2022 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внут. справ, Наук. парк «Наука та безпека». Харків: ХНУВС. 232 с. С. 200–202. URL: <https://dspace.univd.edu.ua/server/api/core/bitstreams/5bce4379-3731-4cac89a3-a885625b0fd9/content?page=200>.
8. Тінін Д. (2023). Сучасні тенденції злочинності в Даркнеті: можливі шляхи попередження в умовах сьогодення. *Collection of Scientific Papers «SCIENTIA»*, (December 1, 2023; Berlin, Germany), 126–128. URL: <https://previous.scientia.report/index.php/archive/article/view/1400>.
9. Українську систему Delta презентували у Варшаві. Міністерство цифрової трансформації. Офіційна сторінка. ГО «Український мілітарний центр». 22.02.2023. URL: https://mil.in.ua/uk/news/ukrayinsku-systemu-delta-prezentuvaly-u-varshavi/#google_vignette.

10. Система Delta довела сумісність з Link 16. Офіційна сторінка. ГО «Український мілітарний центр». 11.07.2023. URL: <https://mil.in.ua/uk/news/systemu-delta-vyprobuvayah-nato/>.
11. Тимофеев В., & Тінін Д. Г. (2023). Порядок дій поліцейського на тимчасово окупованих та деокупованих територіях. Матеріали конференцій МЦНД (23.06.2023; Полтава, Україна), 139–141. URL: <https://archive.mcnd.org.ua/index.php/conference-proceeding/article/view/637>.
12. Гунько К. Щодо пошуку оперативної інформації з відкритих джерел. Актуальні питання діяльності підрозділів кримінальної поліції: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Кропивницький, 14 квітня 2023 року). Кропивницький: ДонДУВС, 2023. 443 с. С. 224–227. URL: https://dnuvs.ukr.education/wp-content/uploads/2023/08/zbirnyk_materialiv_konferencziyi_ord_ta_ib_14_04_2023-1.pdf#page=225.
13. Мовчан О. Поняття та сутність аналітичної розвідки як особливої форми інформаційно-аналітичної роботи в ОРД. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*, № 3, 2012. URL: <https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/2167/1/Мовчан.pdf>.
14. Оверченко Ю.А. Особливості взаємодії оперативних підрозділів Державної прикордонної служби України у сфері конфіденційного співробітництва з іншими суб'єктами. *Вісник ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка*. 2019. Вип. 2 (86). С. 294–304. DOI <https://doi.org/10.33766/2524-0323.86.294-304>.
15. Покайчук В.Я. Сутність і співвідношення понять «сили безпеки» та «сили охорони правопорядку». *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2020. № 4. С. 47–53. URL: <https://er.dduvs.in.ua/handle/123456789/6097>. DOI: <https://doi.org/10.31733/2078-3566-2020-4-47-53>.
16. Комісаров О., Покайчук В. Створення і функціонування системи сил охорони правопорядку в розрізі забезпечення державної безпеки України. *Вісник Львівського університету. Серія міжнародні відносини*. 2016. Вип. 38. С. 219–225. URL: <http://publications.lnu.edu.ua/bulletins/index.php/intrel/article/view/2369/2424>.